

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . 6 korona.
 Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETENKÉNT EGYSZER:
 szombaton és egyes rendki-
 vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
 Városi közlevéltár (városház,
 földszint 7. sz. lde küldendők
 a kéziratok)

KIADÓHIVATAL:
 Városi könyvnyomda-vállalat
 irodája. lde küldendők
 az előfizetési díjak és hirde-
 tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

BÉSZLER KÁROLY

1857—1911.

Szemünkben könnyekkel, lelkünkben igazán átérzett fájdalommal írjuk meg a szomorú híradást *Bészler Károly* árvaszéki elnök hirtelen elhunytáról. Íróasztala mellől dőlt ki élete legszebb korában, munkabírásának teljességében. Világos elméjének fénye kialudt, emberszerető szive megszűnt dobogni és mi mindannyian, kik szerettük Benne az igazi Embert, a nemeslelkű barátot, szomorú meghatottsággal álltuk körül bus ravatalát...

Emlékezésünket, könnyeinket megérdemli, mert jó és nemes volt érzésben és gondolkozásban. Jelleme kristálytisza, fedhetetlen mint ember és köztisztviselő. Természete bámulatosan nyugodt és fegyelmezett, aki, bár tudta egyéniségének értékét, lelki kincseire mások rovására nem kérkedett. A kötelességek teljesítésében hűséges, a reábizott dolgokban pontos, a társadalmi érintkezésben kedves modoru. Alaptermészete csöndes, mely azonban nem szerette a komorságot, hanem vágyódott derűs órák lelketnemesítő örömei után. Nyílt lelkü, ha kellett vasakaratu, a szenvedések láttára azonban hamar ellágyuló szív, mely nyitva volt azok részére, akik szeretettel és bizodalommal fordultak hozzá. Családi élete példás, az igazi mélységes szereteten nyugvó, tiszta oltár, hol boldog és megelégedett volt mindenkor. Egy boldogságos élet tört össze a Bészler Károly ravatalánál, egy hűséges asszony sir mélységes gyászban szive felének koporsójánál, keresve azt a jó embert és gyöngéd férjet, aki neki üdve, mindene, dicsősége, büszkesége és boldogsága volt... Keresi, keresi elszállott lelkét velünk együtt, akik szintén szerettük a megboldogultat azzal a baráti érzéssel, mely nem szakadt el a sirgödörnél, hanem él az emlékezetben és kegyeletben...

Halála előtt alig pár órával beszéltünk vele, amikor nem is sejtettük, hogy mellette leselkedik az enyészet komor angyala... Nemes szép alakján nem látszott meg, hogy a sir szélén áll... És ma már kihűlt szívvel pihen virágokkal borított koporsójában és mi meghajolva a fensőbb akarat hatalma előtt, könnybeborult arccal elmélkedünk az emberi élet mulandóságáról, siratva kartársaink és barátaink egyik legjobbját...

A megboldogult elhunytát őszinte részvétellel érzi városunk egész közönsége. Mert gyors elmulása nemcsak a tisztikar vesztesége, de egész társadalmunknak szomorú napja... Egy egész *Embert* temettünk benne, aki sokáig hiányozni fog közöttünk, mert jó volt és életének minden cselekedete az emberiség szeretetén és a kötelességek teljesítésén épült fel...

Megnyílt sirjánál kísérje őt a békés nyugalom és a mi emlékezetünk, kegyeletünk. Adjon neki a Mindenható csöndes pihenést, zavartalan siri álmot a feltámadás reggeléig és vigasztalást mindazoknak, kik a lét és nemlét nagy kérdése felett eltűnődve meghatottan álltak ravatalánál.

K. Á.

Néhány szó a városi tisztviselők és alkalmazottak fizetési különbözetének megadóztatásához.

A debreceni kir. pénzügyigazgatóság tudvalevőleg átirta a városi Tanácshoz, hogy terjessze be a városi tisztviselők és alkalmazottak részére ideiglenesen adott drágasági pótlék mennyiségét és az azt élvezők névsorát.

Pénzügyi élelmesség, köteleessége neki, ezt el nem vitathatja senki; — más dolog aztán, hogy kötelesek vagyunk-e ezen megterhelést fizetni, jogos és törvényes-e ezen adókövetés?

Némelyek az 1909. évi új adótörvény alapjára fektetve gondolták a megterhelés megkísérlését; ez azonban nem áll, mert az 1909. évi adótörvények közül a IX. törvény cikk végrehajtása bizonytalan időre felfüggesztett és így ennek az alapján egyetlen fillér sem vehető ki.

Régi a törvény, amelyre a kir. pénzügyigazgatóság hivatkozik, az igaz azonban, hogy még maig is érvényben van és marad is, míg a fent említett, már készen levő — s bizony sok foldozásra szoruló — 1909. évi IX. t.-c. életbeléptetése meg nem szünteti.

A megkísérelt megadóztatás az 1875. évi XXIX. t.-c.-re alapított, melynek 5. §-a szerint minden jövedelem adóköteles — s így a városi tisztviselők ideiglenes drágasági pótléka is. Hanem hát nem így áll a dolog.

A városi tisztviselők nem drágasági pótléket élveznek, hanem fizetési különbözetet kapnak a törvényhatósági bizottság határozata alapján és pedig a régi fizetés és az új szervezeti szabályrendeletben előirt fizetés közötti különbözetet, amelyet meg lehet ugyan adóztatni, de nem mint drágasági pótlék címen élvezett jövedelmet, hanem mint törzsfizetést, ez pedig nagy különbség.

De szerintem nem az a kérdés, hogy az élvezett fizetés mily címen adatik, a jogcím csak forma és nem ez a dolog lényege, hanem mi is hát tulajdonképen az a megadóztatandó járandóság?

Ha utolsónak maradnék is, még akkor is állítanám, hogy azon a napon, amikor Debreczen sz. kir. város az újabb fizetésekre vonatkozó szabályrendeletét a városi bizottsági közgyűlése jóváhagyta, ettől kezdve — bár általánosságban drágasági pótléknak nevezik a régi és új fizetés közötti különbözetet — nem azt, hanem teljes járandóságunkat, vagyis kizárólag és egyedül fizetést kapunk és lakbért, — eltekintve attól, hogy ezen szabályrendelet jóváhagyása még ma is formális eljárás alatt van. Itt tehát nem drágasági pótlékról van szó, hanem fizetésről, amely egy köztörvényhatóság által alkotott szabályrendeleten alapszik és amelyet működési pótléknak se lehet nevezni, — bár ez esetben érinteni se lehetne, mert ez az 1875. évi XXIX. t.-c. alapján is adómentes élvezet.

Meg kell tehát akadályozni városunk előjáróságának a pénzügyigazgatóság tulbuzgóságán alapuló s megkísérelt újabb megterhelésünket, mert bár a lakbér címen kapott összeget nem érintheti megterhelés, csak a fizetési különbözetet, mindazonáltal a folyton emelkedő drágaság egyetlen fillér elvonásával is nehezebbé teszi a megélhetést.

Nagy Gyula.

Körrendelet.

31.464
V—a. /1911. B. M. számú körrendelet.

A hivatalvesztésnek, politikai jogok gyakorlásától való felfüggesztésnek és a szakképzettséget kívánó foglalkozástól való eltiltásnak nyilvántartása.

(Valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjének.)*

Abból a célból, hogy a hivatalvesztésben és politikai jogok gyakorlásának felfüggesztésében álló mellékbüntetésre nézve a Btk. 54—59. §-ában, ugyszintén a szakképzettséget kívánó foglalkozástól való eltiltásra nézve a Btk. 60. §-ában és különös részében foglalt rendelkezések pontosan végrehajtsanak, az igazságügyminiszter ur e nyilvántartáshoz szükséges büntető bírósági adatok közlése tárgyában a mellékelt rendeletet bocsátotta ki.

Miután a hivatalvesztés és politikai jogok gyakorlásának felfüggesztését kimondó ítéletek tekintetében a bünvádi perrendtartásról szóló 1896: XXXIII. t.-c. 330. §-a azt rendel, hogy azok az elítelt törvényhatóságával közlendők, miután a továbbá a kérdéses nyilvántartás ügyében eddig intézkedő 1881. évi 29,555. B. M. számú rendelet** is csak a nyilvántartást rendelte el, de a hatóságot, mely azt vezesse épügy, mint az előbb említett törvény határozottan nem jelöli meg: egyöntetű eljárás céljából elrendelem, hogy a kir. bíróságok által az igazságügyminiszteri rendelet értelmében megküldött büntető adatokról úgy a Cím, mint az elsőfoku közigazgatási hatóságok (főszolgabírák, r. t. városok polgármesterei, Budapesten csak a székesfővárosa tanácsa) nyilvántartást vezessenek.

29,555—1881. B. M. számú rendelet.

(Valamennyi törvényhatóságnak.)

A büntettekről és vétségekről szóló magyar büntető törvénykönyv 54-ik §-ának rendelkezéséhez képest, bizonyos törvényszegések elkövetői ellen, a szabadságvesztés büntetésén felül mellékbüntetésként a hivatalvesztés és politikai jogok gyakorlásának ideiglenes felfüggesztése is alkalmazandó.

Miután az ezen mellékbüntetéseket megállapító ítéletek pontos végrehajtása s a netáni visszaélések megakadályozása csak azon esetben remélhető, ha a fenyegető bíróságoknak ily mellékbüntetést megállapító jogerős ítéletei kellően nyilvántartatnak: az igazságügyi m. kir. miniszter ur részéről folyó évi május hó 3-ik napján 20,056. sz. a. hozzá intézett itteni megkeresésem folytán, folyó évi június hó 7-ik napján 13,865. szám alatt kibocsátott körrendelettel felhivattak az összes elsőfolyamodású királyi törvényszékek és járásbíróságok, hogy — amennyiben ezt eddig nem tették volna — mindazon ítéleteket, amelyekben a hivatalvesztés és a politikai jogok gyakorlásának felfüggesztése együtt vagy külön kimondatik, a jogerőre emelkedés után másolatban az elítelt egyénre nézve illetékes közigazgatási hatósággal mulhatlanul közölje, az 1878. évi V-ik törvény cikk életbelépte óta eddig hozott s a jelzett mellékbüntetéseket már alkalmazott jogerős ítéleteket pedig ezuttal utólag küldjék meg.

A fennebbiek előre bocsátása után ezennel felhívom a megye (város) közönségét, hogy az e részben illetékes saját közegeit mielőbb utasítsa, miszerint az elsőfolyamodású királyi törvényszékek, illetve járásbíróságok részéről közlendett ily ítéletek a pontos végrehajtás és netáni vissza-

* Ez a körrendelet Fiuméra is kiterjed.

** A hivatkozott 29 555—1881. B. M. számú rendelet az alábbiakban egész terjedelmében közöltetik:

élések megakadályozása érdekében, általuk is pontosan nyilvántartassanak és szigorúan ellenőriztessenek.

Budapesten, 1881. évi június hó 30-án.

E nyilvántartás rovatai a következők:

1. Az elítelt neve,
2. lakhelye,
3. születési éve,
4. foglalkozása,
5. főbüntetés neme és tartama,
6. a mellékbüntetés neme a) hivatalvesztés, b) vagy a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztése c) vagy szak-képzettséget kívánó foglalkozástól való eltiltás,
7. mellékbüntetés tartama,
8. szabadságvesztés büntetés végrehajtásának megkezdése, befejezése,
9. mellékbüntetés hatályának kezdete és vége (naptár szerint),
10. megjegyzések.

Oly célból, hogy e nyilvántartás az emített elsőfoku közigazgatási hatóságok által is vezethető legyen, felhívom a Cimet, intézkedjék az iránt, hogy a nyilvántartás adatai a felsorolt rovatok kitöltése végett az elsőfoku közigazgatási hatóságokkal mindig közöltessenek.

Együttal — mihez tartás végett — még értesitem Cimet, hogy a nyilvántartásban foglalt adatokról ugy a központi választmányoknak, mint más közigazgatási hatóságoknak (pl. városi rendőrkapitányok, községi előljáróságok stb.) hivatalból, további illetékes intézkedés végett, illetőleg azok megkeresésére értesítés adható. A kir. bíróság által közölt ítéleteket azonban Cim megőrizni tartozik és azokat őrizetéből ki nem adhatja azon indokból, mert büntető ítéleteknek tágkörben való közlése jogos magánérdekbe, sokszor közérdekbe is ütközhetik.

Budapesten, 1911. évi március hó 22-én.

A miniszter meghagyásából:

Szabó s. k.,
miniszteri tanácsos.

Melléklet a 31,464—1911. B. M. számú körrendeletéhez.

A m. kir. igazságügyminiszternek 15,325—1910. I. M. számú rendelete.

A hivatalvesztésnek, a politikai jogok gyakorlatától való felfüggesztésnek és a szakképzettséget kívánó foglalkozástól való eltiltásnak nyilvántartásához szükséges büntető bírósági adatok közlése.

A Bp. 330. §-ának utolsó előtti bekezdése szerint „oly jogerős ítélet, mely hivatalvesztést vagy politikai jogok gyakorlatának felfüggesztését együtt vagy külön állapít meg, az elítéltnak törvényhatóságával.....közlendő“.

Ezen rendelkezésnek végrehajtása céljából a következőket rendelem:

A hivatalvesztést vagy a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztését együtt vagy külön megállapító büntető ítéletet jogerőre emelkedése után az első bíróság az elítelt lakhelye szerint vagy lakhely hiányában tartózkodó helye szerint illetékes törvényhatóság első tisztviselőjének (alispán, polgármester), Budapesten a székesfőváros tanácsának haladéktalanul megküldi.

Ha az elítéltnak a magyar büntető törvénykönyvek hatályosságának területén lakhelye vagy tartózkodó helye nincsen vagy ismeretlen, az említett ítéletet az eljáró első bíróság székhelye illetékes törvényhatóság első tisztviselőjéhez (Budapesten a székesfőváros tanácsához) kell küldeni.

Ha az ítélet újrafelvétel folyamán hozott új jogerős ítélet, vagy a kir. Curia-nak a jogegység érdekében hozot

határozata következtében hatályát veszítette, erről az első bíróság a törvényhatóság első tisztviselőjét (Budapest székesfőváros tanácsát) a már megküldött ítéletre hivatkozással, az újabb határozat megküldése mellett értesíti.

Minthogy abban az esetben, ha az elítelt ellen főbüntetésül szabadságvesztés-büntetés szabott ki, a hivatalvesztésben és a politikai jogok gyakorlatának ideiglenes felfüggesztésében álló mellékbüntetésnek tartama a Btk. 57. §-a értelmében a szabadságvesztés büntetésnek, — a főbüntetés elévülése esetében pedig ennek befejeztével kezdődik: ennél fogva a főbüntetés végrehajtására illetékes kir. ügyészség, illetőleg kir. járásbíróság köteles a törvényhatóság első tisztviselőjét (Budapesten a székesfőváros tanácsát) a szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának megkezdéséről és a szabadságvesztés-büntetésnek lejártáról, — elévülés esetében pedig arról értesíteni, hogy mely napon következett be az elévülés.

Ha a szabadságvesztés-büntetés vagy a hivatalvesztésben, illetőleg a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztésében álló mellékbüntetés királyi kegyelem útján elengedett, a kir. ügyészség, illetőleg a kir. járásbíróság erről a törvényhatóság első tisztviselőjét (Budapesten a székesfőváros tanácsát) a legfelsőbb elhatározás keltének feltüntetése mellett értesíti.

Ha a hivatalvesztésben vagy a politikai jogok gyakorlatának felfüggesztésében álló mellékbüntetés tartamának a törvényhatóság első tisztviselőjével (Budapesten a székesfőváros tanácsával) a szabadságvesztés megkezdésekor előre közölt kérdőpontja akár azért, mert a szabadságvesztés-büntetés végrehajtása félbeszakadt (Bp. 513—516. §§.), akár bármely egyéb okból módosul, erről szintén kell értesíteni a törvényhatóság első tisztviselőjét (Budapesten a székesfőváros tanácsát) s vele együtt az az időpont is közlendő, melyre a változás folytán a hivatalvesztésben és politikai jogok gyakorlatának felfüggesztésében álló mellékbüntetés hatályának kezdete esik. A jelen bekezdésben említett értesítés — közlés — abban az esetben, ha a szabadságvesztés-büntetés polgári letartóztatási intézetben hajtatik végre, ezen letartóztatási intézet főnökének (kir. ügyész, igazgató), ha pedig a büntetés katonai letartóztatási intézetben foganatosítottatik, az illetékes kir. ügyésznek a kötelessége.

Ebben a rendeletben foglalt hatályokat megfelelően kell alkalmazni, ha a bíróság az elítelt szakképzettséget kívánó foglalkozás gyakorlatától végképpen vagy határozott időtartamra jogerősen eltiltotta.

Jelen rendeletem az 1911. évi április hó 1-én lép életbe.

Budapest, 1911. évi február hó 13-án.

A gyümölcsstermelés érdekében.

(Hernyóirtás.)

Mindazok, akik csak némileg is ismerik a debreczeni gyümölcspiacot, tapasztalhatták, hogy ott rengeteg férges gyümölcsöt találunk. Már pedig a férges gyümölcs nem tetszetős a szemnek, nem is kél el oly jó áron, mint az egészséges.

Évről-évre megjelenik a hivatalos rendelet, mely a hernyózást kötelezővé teszi, sőt büntetéssel sújtja azokat, akik ezen rendeletnek eleget nem tesznek. Ámde a kertés és szőlőtulajdonosok nem mindenike hallgatja meg a jóakaratu és a termelők hasznát célzó rendelkezést és így azoknak a fáradozása is meddő marad, akik eleget tesznek a törvény parancsának. Mert a szőlőskertekben már az is veszedelmet hozó, ha egyetlenegy tulajdonos is elmulasztja

a hernyóirtást, mert ezek szertemennek és a már kitisztító területen is pusztítanak.

Külföldön, sőt nálunk Magyarországon is más gyümölcsstermelő helyeken egymást ellenőrzik a kerttulajdonosok a hernyóirtás kötelező munkájában és szinte kényszerítik egymást a gyümölcspusztító és a termést megrontó hernyók irtási munkájára. Ennek aztán meg is látszik üdvös eredménye, mert az ilyen gondosan kezelt kertekben egészséges, télen eltárolható, nyáron élvezhető gyümölcs terem, melyért magas árt adnak amellet, hogy a fának termőképessége nem romlik.

A gyümölcsstermelés nem sok kiadással jár és a befektetett tőke dusan meghozza kamatját. Nem kell hozzá csak kedvező időjárás és gondos művelés. Hasznossága mellett szép foglalkozás, mely a kedélyt is nemesíti, az embert szórakoztatja és a fejlődő fák virágzása, termése gyönyörrel tölti el.

Ha végignézzük csodás kertjeinket, ezer és ezer csenevészfat látunk hitvány, férges gyümölcsstermessel, mely talán még pálinkafőzésre sem alkalmas. Ily módon gazdáink ezeket vesztetik el pusztán azért, mert a hernyóirtás csekély költségét és az ezzel járó fáradságot sajnálják. Ezen nembánomsággal aztán nemcsak maguknak ártanak, hanem szomszédaiknak, sőt az összes kerttulajdonosoknak, míg egyező akarattal elháríthatnák a gyümölcs épségét és mennyiségét megrontó veszedelmet.

A közjó és közhaszon érdekében arra figyelmeztetjük tehát a kerttulajdonosokat, hogy a jövő gyümölcsstermés érdekében siessenek — ha még nem tették — a hernyóirtást megkezdetni és a jó egészséges és üdvös gyümölcs termését biztosítani. Erősödjék meg lelkükben az a gondolat, hogy ezzel nemcsak maguknak használnak, hanem a piacra kerülendő gyümölcs általános értékét is emelik.

Mirek.

— **Husvét ünnepén.** *A feltámadás eszméjét ünnepli Husvétkor a keresztyén világ. És az eszme a keresztyénség magva, egyszersmind perdöntő bizonyossága annak, hogy Krisztus vallása isteni mű és nem emberi gondolat eredménye. Ezen a napon egy új világ keletkezett. A bálványok kora lejárt, a babonák, előítéletek leomlottak és átvette uralkodását a szeretet, mely világosságot árasztott a bűnök által elsötétült, szeretetlen világra. És az új eszme, mely szét-törte a kőszikla köveit, végig haladva a Golgota útján, kilépett sírjából... A felfeszített Istenemben a hajnali órák csöndjében elhagyja ideiglenes nyugvóhelyét, a felkelő napnak sugárözönében az isteni hatalom által elmozdított kövekre áll és fennhangon hirdeti az örök eszme diadalát e szavakkal: Nolite bunere, ego sum Alleluja... Az emberi gonoszság minden vihara egyesült, hogy kioltsa a krisztusi eszme világosságát. A kába tanok féktelen emberei harcra keltek az isteni eszmével és meg akarták ölni azt csírájában. Harminchárom esztendőn át leselkedtek a Megváltó életére és mikor vak dühökben keresztre szegezték az Igazságot, meg voltak győződve, hogy végeztek az Eszmével... Rontsátok le a templomot és én harmadnapra felépitem azt — mondotta az Üdvözítő jóslása, — szava beteljesedett. A hatalom lebontotta az Isten templomát, de a nagypénteki tragédia után az Igazság ereje győzedelmeskedett a világ felett... Ennek a nagy Igazságnak diadalát ünnepli ma a keresztyén világ. Ünnepli azzal a kegyelettel és a vallásos szív ama áhitatával, mely méltó ezen nagy eszmében. Alleluja! Alleluja!*

— **Bészler Károly halála.** Bészler Károly árvaszéki elnök hirtelen elhunyt alkalmából a városi tanács csütörtökön tartott ülésében Kovács József polgármester meleg szavakban emlékezett meg a meghaldogultról. A tanács elhunyt tisztársunk haláláról gyászlapot adott ki, özvegyéhez részvét iratot küldött, emlékezetét és érdemeit jegyzőkönyvbe iktatja, koporsójára koszorút helyezett és a temetésen megjelent az egész tanács és a tisztikar. A városi tanács és tisztikar jelentése így hangzik: Debreczen sz. kir. város tisztikara megilletődött szívvvel jelenti, hogy érdemekben gazdag munkatársa **Bészler Károly** tanácsnok, árvaszéki elnök folyó hó 12-én, esti 10 és fél órakor, életének 54-ik, a városnál eltöltött szolgálatának 26-ik évében elhunyt. Földi maradványait a Burgundia-utcai 19. számú háztól folyó hó 14-én, Nagypénteken délután 4 órakor helyezzük örök nyugalomra. Debreczen, 1911. évi április hó 13-án. Emlékét kegyelettel őrizzük!

A gyászoló család a következő szövegű gyászjelentést adta ki: Fájdalommal, mélységes gyászunkkal jelentjük szeretett férjem, vejünk, unokaöcsém, testvérünk, sógorunk **Bészler Károly** városi tanácsos, árvaszéki elnök, presbyter és főiskolai gazdasági tanácsos folyó évi április hó 12-én, estve 10 óra után, élete 54-ik, boldog házassága 22-ik évében váratlanul, szívszélhüvésben történt elhunytát. Istenben boldogult halottunk kihült tetemei folyó április hó 14-én, délután 4 órakor először Burgundia-utca 19. szám alatt levő házunknál, majd a Kossuth-utcai ref. templomban tartandó gyászszertartás után a Kossuth-utcai temetőben fognak örök pihenőre tételni. E végtisztességtételre családunk rokonait, barátainkat, ismerőseinket ezennel meghívjuk. Legyen nyugodt siri álma, s áldott pihenése! Szerető felesége: Özv. Bészler Károlyné Horváth Erzsébet. Ipa és napa: Horváth István és neje Csóka Eszter. Testvérei: Bészler Róza; Bészler Karolina Máté Ferencné gyermekeikkel; Bészler Mária Kőszegváry Lajosné; Bészler Luiza Nánássy Lajosné gyermekeikkel. Nagynénje: Özv. Nánássy Lajosné sz. Bészler Julianna. Sógorai és sógornői: Horváth Eszter Kiss Lajosné gyermekeikkel; Horváth József nejevel és gyermekeikkel; Horváth Mária özv. Szabó Zsigmondné gyermekeivel; Horváth Róza Udvarhelyi Gézánné; Horváth Ferenc nejevel és gyermekeivel. A többi rokonok nevében is.

Életrajzi adatait a következőkben közöljük: Bészler Károly született Debreczenben 1857 december 22-én. Iskoláinak befejezése után letétén a jog- és államtudományi vizsgálatot a kereskedelmi tanfolyamot is elvégezte. Mint igen fiatal ember a szegedi kereskedelmi banknál, majd az ottani gázgyárnál pénztáros volt. Innen azonban nemsokára hazajött és 1885-ben a város szolgálatába lépett, mint közigazgatási gyakornok. A következő évben helyettes, egy év múlva valóságos gyámpénztárosnak választották, 1890-ben pedig közgyám lett. Degenfeld József akkori főispán 1893-ban tb. árvaszéki ülnökké nevezte ki, ugyanazon évben ülnök és 1895-ben ideiglenesen árvaszéki elnökké neveztetett ki. 1896-ban az általános tisztújítás alkalmával tanácsnokká, egyben árvaszéki elnökké választotta meg a közgyűlés bizalma. Puky Gyula volt főispán tb. főjegyzővé nevezte ki. 1896 óta fáradhatlan buzgalommal végezte az árvaszék elnöki teendőit és ugyszólván utolsó pillanatáig az íróasztalnál intézte az árvák ügyeit.

A meghaldogult temetése pénteken délután 4 órakor ment végbe. Debreczen város közönsége könnyeit és virágait elhozta a ravatalra. Ott láttuk társadalmunk színét-javát, a városi Tanácsot és tisztikart. A gyászháznál elhangzott ének után a Kossuth-utcai templomba vitték a koporsót s ott Csiky Lajos theologiai tanár mondott meghatott szívvvel szép imát. Künn a temetőben Könyves Tóth Mihály dr. bucsuztatta el költői beszédben a meghaldogultat.

— **Mitelesítő közgyűlés.** Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága április 7-ikén délután 3 órakor hitelesítő közgyűlést tartott *Domahidy Elemér* főispán elnöklésével.